

1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2023

ΚΥΡΙΑΚΗ

† Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ
ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ
μεγάλου (†379).

Ἦχος δ΄. Ἑωθινὸν ζ΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἀρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ

πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', τῆς ἑορτῆς β' εἰς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Ἦχος Πα ρ

Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα
 κου ου σο ο ονμου ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε
 ει σα α α κου σο ο ονμου προ σχεστη φω νη η
 η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα
 γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα ακου σο ον μου ου
 Κυ υ ρι ι ε ε

Κα τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η
 μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο
 ον σου ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω
 ω ω ω ων μου θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη
 η ει σα α α ακου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι
 ε ε

Ἦ Στιχολογία.

Θου Κυ υ ρι ε φυ λα κη ντω στο μα τι ι μου

και θυ υρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Mη εκκλι νης την καρ δι ανμου εις λογους πο νη
ρι ι αστου προ φα σι ζεσ θαι προ φα ασεις εν αμαρ τι
ι αις

Συν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συν δυ α σωμε τα των εκλεκτων αυτων

Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε ε λαι ον δε αμαρ τω λου μη λι πα
να α τω την κε φα λη ηνμου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρα σοι
κρι ται αυ των

Aκουσονται τα ρη μα τα αμου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των παρα τον Α α δην

Οτι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε ληστην ψυ χη

ην μου

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε

στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με ε νων την α νο μι ι αν

Π ε σου νται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε

ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απα γγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε γνω στας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Β8} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλεπον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με

Α^{Β8} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου

Ε^{Β8} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π^{Β8} ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα

Ρ^{Β8} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου

του ε ξο μο
λο γη σα σθαιτω ο νο μα τι ι σου

Τ^{Β8} ον ζω ο ποι ον σ8 σταυ ρον α παυ στως προ σκυ

ν8ν τες Χρι στε ε ο Θε ος την τρι η με ρο ον

σ8 α να στα σιν δο ξα ζο μεν δι αυ της γαρ α νε και

νι ι σας την κα τα φθα ρει σαν των αν θρω ω πων
φυ σιν παν το δυ να με και την εις ου ρα νης α
νο δον κα α θυ πε δι ξας η μιν ως μο νος α γα θος
και φι λαν θρω πος

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι
ε ως ου αν τα πο δω

ως μοι

Τ ξυ λθ της πα ρα κο ης το ε πι τι μι ον
ε λυ σας σω τηρ τω ξυ λω τς αυ ρθ ε κς σι ως προ ση
λω θεις και εις Α δθ κα τελ θων δυ να τε τς θα να τς
τα δεσ μα ως θε ος δι ερ ρη ξας δι ο προ σκυ
νθ ς μεν την εκ νε κρω ων σθ α να στα σιν εν
α γα λ λι α σει βο ων τες παν το δυ να με Κυ ρι ε
δο ξα σοι

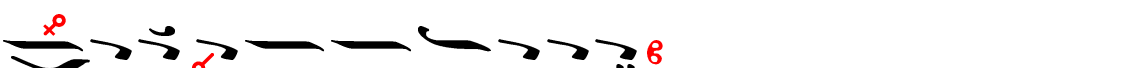
Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι
Κυ ρι ε Κυ ρι ε

ει σα κου σον της φω νη ης μου

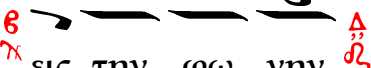
Π υ λας α δθ συν ε ε ε τρι ψας Κυ ρι ε και

 τω σω θα να α τω ^Δ τθ θα να τθ το βα σι λει ον

 ε λυ σας γε νος δε το αν θρω πι νον ^Δ εκ φθο ρα ας η

 λευ θε ρω σας ζω ην και α φθα ρσι αν ^{Πα} ^{Ββ} τω κο σμω δω ρη

 σα μενος και το με γα ε λε ος ^β ^γ

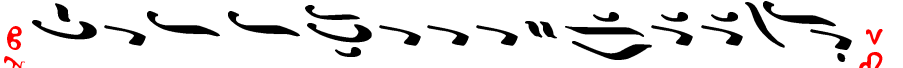
Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα ^β ^γ

 εις την φω νην ^Δ ^δ

 της δε η σε ω ως μου ^β ^γ

 ευ τε α νυ μνη σω μεν λα οι ^Δ ^δ την του Σω τη

 ρος τρι η με ρον ε γε ρσιν δι ης ε λυ τρω ω θη η μεν ^{Πα} ^Π ^ρ

 των του Α δα α λυ των δε σμων και α α φθα ρσι αν και ζω ^{Ββ}

 ην παν τες ε λα βο μεν κρα ζο ον τες ^{Πα} ^{Ββ} ο σταυ ρω θεις ^Π ^ρ

 και τα φεις και α να στας ^Δ ^δ σω σον η μας τη α να στα

 σει σμ ο νε φι λαν θρω πε ^β ^γ

Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς,
Ἀνατολίου.

Ἦχος πλ' Νη ς

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται; ^β ^γ

 ο τι πα ρα σοι ο ο ι ι λα σμο σε στιν ^ν ^δ

^{Νη} Σ υ γ κα τα βαι νω ων ο ^{Δι} Σω ω τηρ ^{Νη} τω γε νει
^{Δι} τω ω ων α αν θρω ω ω πων ^{Νη} κα τε δε ξα το
^{Δι} σπαρ γα νων πε ε ε ε ρι βο ο λην ^{Νη} ς ς ς κ
^{Δι} ε βδε λυ υ ξα α το ^{Νη} σαρ κο ος την πε ε ρι το ο
^{Δι} μην ^{Δι} ο Οκ τα η με ε ρος κα τα την Μη η
^{Δι} τε ε ρα ^{Πα} ο α να αρ χο ο ος κα α τα τον Πα
^{Δι} α α τε ε ε ε ρα ^{Νη} αυ τω πι στοι βο ο η η η
^{Δι} η η η σω μεν ^{Δι} συ ει ει ο Θε ο ο ο ο ο ος
^{Πα} η η η η μω ων ε λε η σο ο ο ον η η η η
^{Νη} μας ^{Δι} (δις)

Στίχ. 5. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ^{Πα} ηλ πι σεν η ψυ

^{Νη} χη η μου ε ε πι ι τον Κυ ρι ο ον

Τὸ αὐτό.

Στίχ. 6. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ^{Πα} ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε ε πι ι τον Κυ ρι

^{Νη} ο ον

^{Nη}
Ουκ ε παι σχυν θη ο πα να γαθος Θε ε ος ^ε_χ της
 σαρ κο ος την πε ρι το ο μη ην α ποτ μη η η
 θη η η η ναι ^ν_δ αλλ ε ε δω κε εν ε α αυ τον ^Δ_δ
 τυ υ πον και αι υ πο γρα αμ μον ^Δ_δ πα α α σι ι
 προς σω τη η η ρι ι ι ι αν ^ν_δ ο γαρ τ ε νο
 μ ε ποι η η της τα τ ε νο ο μ ε κ πλη η ροι ^Δ_δ
 και των Προ φη των τα κη ρυ χθεν τα πε ε ε ε
^M ρι α αυ τ ε ^Δ_δ ο παν τα πε ρι ι ι ε ε ε ε
 χω ων δρα α α κι ^Δ_δ και εν σπα ρ γα α νοις ει ει ^{Nη}
 λι ι ι θεις Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α
 σοι ^ν_δ

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς. Ἦχος ^ε_χ Βου ξ

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται

τον Ισ ρα ηλ ^ε_χ εκ ^Δ_δ ^χ

πα σω ωντων α νο μι ων αυ τ ε ^ε_χ

Οε πω νυ υ μως κλη θεις της βα σι λει ει ας ^ε_χ

ο τε το βασιλειον συιερατευμα το τε Χριστε

εθνος αγιον φιλοσοφια και επισημη

μη Πατερ εποιμανας το τε διαδηματι σεκατε

κοσμησε της βασιλειας Βασιλειε βασιλευον

των βασιλευων και παντων Κυριος ο τω

τεκοντισυννοσμενος αιδιος υιος

και συναρχος ον ικετευεσωωωσαι και

φωτισαιτας ψυχας ημων

Στίχ. θ'. Αινειτε τον Κυριον, παντα τα εθνη, ε παινεσα

τε αυτον παντες οι λαοι

Iεραρχι ιαστο λαις η γλαϊσμε ενος και

ρων ανεκηρυξας το Ευαγγελιον της βασι

λειας Βασιλειε Ορθοδοξιας τη Εκκλη

σι ια βλυσας διδαγματα οισ νυν φωτιζομενοι μι

ανθεοτητα την εν Πατριπαντοκρατορι μονογε

νειτε τε Θεοσ Λογω καιθειειω Πνευματι θε

ο λο γος μεν και δο ξα ζο μεν εν προ σω ποις τρι

σιν α δι αι ρε τον ην ι κε τευ ε σω ω ωσαι

και φω τι σαι τας ψυ χας ημων

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω να

Ο ρα νι ι αις συν ων χο ρο στα σι ι αις

και συν αυ λι ζο με νος πα τερ Βα σι λει ε ων και τον βι

ον ε ζη λω σας τη λαμ προ τα τη ει λι κρι

νει ει α της πο ο λι τει ας σθε τι με τα σω μα

τος α να α στρε φο με νος ε πι γης ως τις α

σαρ κος εν τρυ φων τας της θε ο πνευ στει δι δα α

σκα λι ας εκ των κιν δυ νων και τσ σκο ο τς

της α γνω σι ας Χρι στον τον Θε ον η μων

θι κε τευ ε σω ω ωσαι και φω τι σαι τας ψυ χας η

μων

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

Ἀνατολίου.

Ἦχος πλ' Νη ς

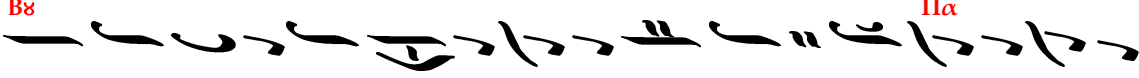
Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Σ ο φι α ας ε ρα α στης γε νο με νος ο
σι ε ε και παν των τω ων ο ο ον τω ων την
προς Θε ον προ κρι να ας συμ βι ι ι ω ω ω
ω σιν με λε ε την θα α να α α του ου
κο ο τω στω βι ω κα τε ε ε ε λι ι ι ι πες
τα γαρ σα αρ κο ος πα α α θη εγ κρα τει α ας πο ο
νοις σε αυ του ου πε ρι ε λο ο ο ο με ε ε ε
νος και θει ει ου με λε ε ε ε τη νο ο ο μου ου
α δου ου λω το ον της ψυ υ χης τη ρη σας το α α
ξι ι ι ι ι ω ω ω ω μα α ρε της πε ρι ου ου
σι ι α ο λο ον της σα αρ κος το ο φρο νη η μα
κα θυ πε ε τα ξας τω πνε ε ε ευ μα α α α τι

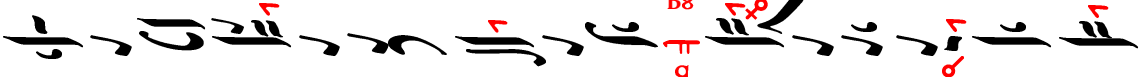
^{Δι}
 δι ο σαρκα μι σησας και αι κο ο οσμον ^Δ και αι κο
^Μ ^{Δι} ^{Νη}
 ο σμο κρα α α το ο ο ο ρα ^Δ πα ρι στα α με
^{Δι}
 νο ος τω χρι ι στω ^Δ αι τησαι ταις ψυ χαι αι αι αις
^{Νη}
 η η η η μω ων το με γα α ε ε ε ε λε ε ε ε
^ν
 ος ^δ

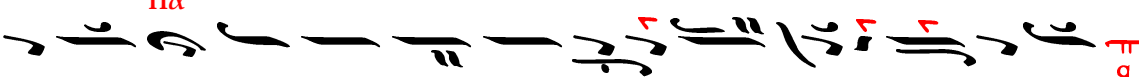
Καὶ νῦν. Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος ^δ Πα ρ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων αι ω νω
 ων α α α α μην ^π
^Μ ^{Πα}
Ο δι α α σε ^π Θε ο πα τωωρ Προ ο φη η
^{Βδ}
 η τη ης Δα α α βιδ ^π με λω δι κως πε ρι ι
^{Δι} ^{Πα}
 σου προ ο α α νε φω ω ω νηη η η σε ^Δ τω
^{Βδ} ^{Πα}
 με γα λει ει α σοι ποι η η η σα α α αν
^{Βδ} ^π
 τι ^π πα ρε ε ε στη η βα σι λι ι ι σ σα
^{Πα}
 α εκ δε ξι ω ω ων σου ^π σε γαρ μη τε ρα προ ξε
^π
 ε νον ζω ω η ης α νε ε ε ε δει ει ει ει ξεν ^π

 ο α πατωρ εκ σου ε να ανθρωπη ησαι ε ευ δο

 κη η η σα ας Θε ε ε ος ι ι να την ε α

 αυ του α να πλα α α ση η ει κο ο ο να

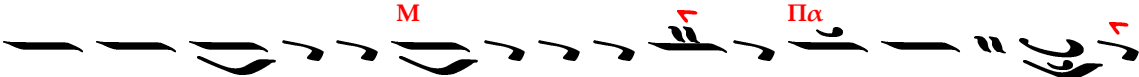

 φθα ρει ει σαν τοις πα α α α θε ε ε ε σι και

 το πλα νη θε ε ε εν ο ο ρει ει α λω ω τον ε ευ

 ρων προ ο ο ο ο βα α α α τον τοις ω ω μοις

 α α να λα α βων τω Πα τρι ι ι προ ο σα

 γα α α α γη και τω ι δι ω θε λη μα α τι ταις

 ου ρα νι αις συ να α α α ψη η Δυ να α α α

 με ε ε ε σι και σω ση Θε ο το κε τον κο σμον

 Χρι ι στος ο ε χων το ο με ε ε γα α και πλουουου

 σι ον ε ε λε ε ο ο ο ο ος

***

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὡς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ἰ
στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ἰ ἰ αις Γι υι ε ε Θε ε Ϸ
Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δης δι ἰ ο ο ο
ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
αν ε νε δυ υ σα το ο ο

***

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (ιζ' 1-14).

Ῥωθὴ Κύριος, τῷ Ἀβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς σου· εὐαρέσκει ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ γίνου ἄμεμπτος. Καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα· καὶ ἔσῃ πατὴρ πλήθους Ἐθνῶν. Καὶ οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομά σου Ἀβραμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ, ὅτι πατέρα πολλῶν Ἐθνῶν τέθεικά σε. Καὶ αὐξανῶ σε σφόδρα σφόδρα, καὶ θήσω σε εἰς Ἐθνη, καὶ Βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται. Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς Θεός. Καὶ ἔπεσεν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ· Σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ, καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. Καὶ αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διατηρήσεις ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ

ἀναμέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. Περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικόν· καὶ περιτμηθήσεσθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν. Καὶ παιδίον ὀκτῶ ἡμερῶν, περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικόν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. Καὶ ἀπερίτμητον ἄρσεν, ὃ οὐ περιτμηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς· ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασε.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (ᾠ 22-30).

Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι. Καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων. Πρὸ τοῦ ὄρη ἐδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾶ με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους, καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἦνίκα ἠτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ, καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων. Ἦνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἐν τῷ τιθέναι τῇ θαλάσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὕδατα οὐ παρελεύσεται στόμα αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἥμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα. Ἐγὼ ἥμην, ἧ προσέχαιρε· καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντί καιρῷ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Παροιμ. ι' 31, ἐκλογή).

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾶ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ρύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸς δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὀσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιᾷσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστῆς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα

νύμφην ἀγαγέσθαι ἑμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἵρετις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς, εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλος ἐστὶν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ Πατέρων καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παιδῶν σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτήν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί· καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων

χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὴς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

***

Η ΛΙΤΗ

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Γερμανοῦ.

Ἦχος Γα ϕ

X ρι στον ει ει σοι κι σα α α με νος εν τη
η η η η ψυ υ χη η η σθ δι α της κα
θα ρας σθ πο ο ο λι ι τει ει ει ας την πη
γη η ην τη ης ζω ω η ης ι ε ρο φα α αν
τα Βα α σι ι ι λει ει ει ε ε πο τα μδ δ
δς α νε ε βλυ υ σας δογ μα α α των ευ σε βω ω
ων τη η Οι ι κδ με ε ε νη η ε ξω ω
ων πο τι ζο ο ο με νος ο πι στος της Εκ κλη
σι ι ι ι α ας λα α α ος καρ πων χει ει
λε ε ων ο μο λο γδ δ δ εν των την χα α α

α α ριν προ σφε ε ε ρει ει τω δο ξα σαν τι
την μνη μην σ^{u q} εις αι ω να α α αι ω νο ος^{Γα}

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

M^{Γα} υ ρον εκ κε νω θε ε εν ε πι σοι οι οι της
χα α ρι ι τος ε ε ε ε χρι ι σε ε ε σε^{u q}
ι ε ρο ρ γη η σαι το Ευ α αγ γε λι ι ον της βα
σι λει ας τω ω ων Ου ρα α νων^{Πα} Βα σι ι ι λει ει
ει ε ε θε ε ο ο φα α α αν τω ω ρ^{u q}
Nη τ^{u q} Χρι στ^{u q} ευ ω δι ι ι ι α α γε νο με νο ος^{u q}
την ο σμην της γνω σε ως α αυ τ^{u q} την Οι κ^{u q} με ε
ε νην ε ε πλη η η ρω ω ω ω σα ας^{u q} δι ο
τας φω να ας των οι κε ε τω ω ων σ^{u q} δ ευ με νω ως
δε χο ο με ε ε νος^{u q} αι τησαι αι η η η μιν
τοις τι μω σι ι σε το με γα ε ε ε ε ε
ε λε ε ος^{u q}

Ὁ αὐτός. Βύζαντος.

T^{Nη} ην ι ε ρ α τ ι κ η ν σ τ ο λ η η η ν α μ π ε χ ο ο
^{Γα}
ο με ν ο ς ^{Πα} Τρι α α α δ ο ς υ πε ρ μα χ ε ε Β α α σ ι ι
^υ
ι λει ει ει ει ε ε ^π θ ρ ο ν ω πα ρ ε σ τ η η ς
⁹
δι ι ι ι κ α σ τ ι ι κ ω ^Δ προ κ ι ν δυ νε ε ε ευ ω ω ν
^{Νη}
της πι σ τε ω ω ς ^{Γα} και α θ λ η τ ι κ η η ν εν σ τ α α σ ι ν ε
^υ
πι δει ξ α με ε ν ο ς ^{Κε} θ υ μ ο ν ε πα α α αρ χ ο κα
^υ
τη η σ χ υ υ ν α ς θ ρ α σ υ υ υ υ ν ο ο με ε ε ν ο ^υ τ ω
^{Πα}
κ ρ α α α α τει ει ει τη η ς ε ευ σε βει ει ει
^υ
α ς ^π και σ π λ α γ χ ν ω ν εκ τ ο μη η ν α α α πει λ ο ο ο ν
^{Νη}
το ο ς ⁹ προ θ υ μ ω ς τ α α α αυ τ α α προ ε κ ρ ι να α ς ^υ
^{Γα}
και μα ρ τυ ς γε νο με ε ν ο ς τη προ αι ρ ε ε ε ε σ ει τον
^υ
στε φ α ν ο ν α νε δυ υ υ σω τ η ς ν ι ι ι κ η ς πα α ρ α
^υ
Χ ρ ι ι σ τ ο ^υ τ ο ε χ ο ο ν τ ο ο ς τ ο με γ α ε ε
^υ
ε ε ε λε ε ο ς ^υ

Δόξα. Βυζαντίου.

Ἦχος Πάσα

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Ε ^{Πα} ξε χυ υ θη Η η χα α ρις ε εν χει ει ει
 λε ε σι ι ι σου ο σι ι ε Πα α α
 τε ερ και γε ε γο ο νας ποι οι μην της του Χρι στου
 Ε ε εκ κλη η σι ι ι ας δι δα α σκων τα λο
 γι κα α α προ ο βα α α τα πιστε ευ ει
^{Κε} εις Τρι α δα α α α ο μο ο ου ου σι ι ι ι ον
^{Πα} εν μι α α Θε ο ο ο τη η η η τι

Και νυν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀνατολίου.

Ἦχος Νη ρ

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τρι αι αι ω
 ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην
^{Νη} Σ υγ κα τα βαι νων ο Σω ω τη τω γε νει των

α αν θρω ω ωπων κα τε δε ξα τοσπαργα νων πε
 ρι ι ι ι βο ο ο ο λην ου ουκ ε βδε ε λυ ξα α
 τοσαρ κο ος την πε ε ρι το ο μην ο οκ τα η
 με ε ρος κα τα την Μη η τε ε ε ρα α ο α
 να αρ χο ο ος κα α τα τον Πα α α τε ε ε ε
 ρα αυ τω πι στοι οι βο η η η σω ω ω
 μεν συ ει ει ο θε ο ο ο ος η η η η μω ων ε
 λε η η σο ο ο ον η η η η μα α α ας

***

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Βου Σ

Κ υ ρι ε α νελ θων εν τω σταυ ρω την προ γο νι
 κην η μων κα τα α ραν ε ξη λειψας και κα τελ θων
 εν τω Α δη τους απ αι ω νος δε σμιους η λευ θε ρω
 σας α φθαρ σι αν δω ρου με νος των αν θρωπων τω γε
 νει δι α του το υ μνου ντες δο ξα ζο ο μεν την ζω ο

ποι ον και σω τη ρι ονσου ε γερσιν ^ε_γ

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἀμῆν,
τὸ δὲ Ἀμῆν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνόμευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο ^ε_γ

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν ^Δ_δ και περι ι ε ζω σα το ^ε_γ

Κ^{Ββ}ρε μα μενος ε πι ξυ λου μο νε δυ να τε πα σαν

κτι ι σιν ε σα λευ σας ^ε_γ τε θεις εν τα φω δε τους κα

τοι κουν τας εν τα α φοις α νε στη σας ^ε_γ α φθα ρ σι

αν και ζω ην δω ρου μενος τω γε νει των αν θρω πων ^ε_γ δι ^{Νη}

^{Πα} ο υ μουντες δο ξα ζο ο μεν την τρι η μερον σου ε ^{Ββ}

γε ρ σιν ^ε_γ

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην ^Δ_δ η τις ου ου

σα α λευ θη σε ται ^ε_γ

Α^{Ββ} α ος πα ρα νομος Χρι στε σε προ δους τω ^{Πα} Πι λα

τω ^{Ββ} ^π_ρ σταυ ρω θη ναι κα τε δι κα σεν α γνω ω μων πε

ρι τον ευ ερ γε την φα νεις ^ε_γ αλλ ε κων υ πε μεινας

τα φην αυ τε ξου σι ως α νε στης τρι η με ρος ως
θε ος δω ρου μενος η μιν α τε λευ τη τον ζω η
ην και το με γα ε λε ος

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε
εις μα κρο

ο τη τα η με ρων

Mη Πα Βε
ε τα δα κρυ ων γυ ναι κες κα τα λα βου

σαι το μνη η μα σε ε πε ζη τησαν μη ευ ρουσαι δε

ο λο φυ ρο μεναι με τα κλαυθμου βο ω σαι ε λεγον

οι μοι Σω τηρ η μων Βα σι λε ευ των α παν των

Πα Βε
πως ε κλα πης ποι ος δε το πος κα τε ε χει το ζω η

φο ρον σω μα σου Αγ γε λος δε προς αυ τα ας α

πε κρι να το μη κλαι ε τε φη σιν αλλ α πελ θου ουσαι

κη ρυ ξα τε ο τι α νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων

η μι ιν α γαλ λι α σιν ως μο νος ευσ πλαγχνος

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

Βυζαντίου.

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Ο την χα ρι ι ιν τω ω ων θα αυ μα α α
των ου ρα νο θεν κο ο ο μι σα α με ε ε ε
νος και την πλα νη η ην τω ω ων ει ει δω ω
λων στη λι τευ σας ε εν τοις δο ο ο ο γ
μα α α α σιν αρ χι ε ρε ε ω ω ω ν υ
πα αρ χει εις δο ξα α α και ε ε δραι αι ω ω ω ω
μα παμ μα κα ρι στε ε Βα σι ι ι ι
λει ει ει ει ε και παν των τω ων πα α τε ρων δι δα
σκα λι ι α α ας υ πο ο δει ει ει γ μα παρ
ρη σι αν ε ε χω ων προς Χρι ι στον αυ τον ι
ι κε ε ε τε ευ ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε σω θη ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η μων

Καὶ νῦν. Ἀνατολίου.

Ἦχος Ἀδ' Νη ς

Κ αὶ νῦ νῦν καὶ ἀ ἀ εὶ και εἰς τὰς αἰ αἰ ὦ
ὦ ὦ νὰς τῶν αἰ ὦ ὦ ὦ ὦ νῶ ὦν ἀ ἀ ἀ μὴν
Ο^{Νη} υκ ἐ πη σκυν θη ο πα να γα θος Θε ε ος
της σαρ κο ος την πε ρι το ο μη ην ἀ πο τμη
η η θη η η η ναι ἀλλ ε ε δω κε εν ε ἀ αυ
τον τυ υ πον και αι υ πο γρα αμ μον πα α α
σι ι προς σω τη η η ρι ι ι ι αν ο γαρ
του νο μου ου ποι η η της τα του νο ο μου εκ
πλη η ροι και των προ φη των τα κη ρυ χθεν τα πε ρι ι
ι ι α α α αυ του ο παν τα πε ρι ι ε
ε ε ε ε χω ων δρα α α κι και εν σπαρ γα ανοις
ει ει λη η η θεις Κυ υ υ ρι ε ε δο ο ο ο
ξα α α α σοι οι οι οι

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ ᾠδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν

καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτίκια.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ᾠδῆς Δι-Θ

Το φαιδρον της Αναστασεως κηρυγμα εκ του
Αγγελου μαθουσαι αι του Κυριου μαθητριαι
και την προγονικην αποφασιν αποκριψα
σαι τοις Αποστολοις και χωμεναι ελεγον
λευται ο θανατος η γεθη Χριστος ο Θεος δω
ρου μενοστω κοσμωτο μεγα ελεος

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος Ἱ Πα φ

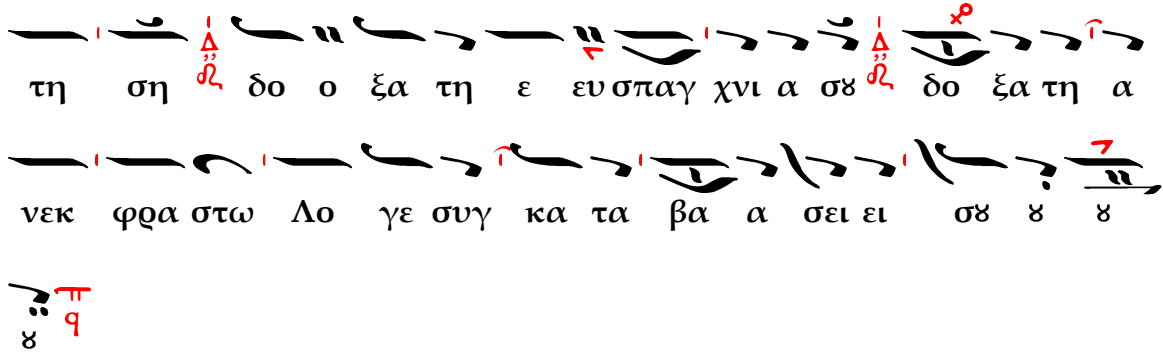
Ε ις πασαντην γην ε ξηλθεν ο φθογ γος σα^Δ ως
δε ξα μενητον λογον σα⁹ δι ου θε ο πρε πως ε δο
γμα τι σας^Δ την φυσιντων ο ον των ε τρανω σας⁹
τα των ανθρωπων ηθη κα τε κοσμησας βασι
ιλειον ιερατευμα⁹ πατερ οσιε Χρι
σον τον θε ο ον ικετευε^Δ δωρησασθαι ημιν το
μεγα εελεεος⁹

Και νυν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

Ἦχος Ἱ Πα φ

Μορφην αναλωιωτως ανθρωπινην προσε
λαβες^Δ θεος ων κατ εσι αν πολυευσπλαγ
χνε Κυριε⁹ και νομον εκπληρων περι το μην
θελησεικαταδεχησαρκικην^Δ οπως παυσης
τασκιωδη^Δ και περιεληστοκαλυμα
των παθων ημων⁹ δοοξατη αγαθοτητι

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν:

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης):

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, [καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *